

Godtgjorelse for det Arbejde, der er overdraget ham. Det er et Ombud, som der er saamange andre Ombud i Communen, hvorfor der ikke gives nogen Godtgjorelse, saaledes som det at være Sogneforstander osv. Sogneforstanderskabet vil i Reglen komme i Forlegenhed; thi har det et Aar tilstaaet en Sneefoged Godtgjorelse, og det næste Aar nægter en Anden den, endskiøndt Arbejdet maaskee har været ligesaa stort og besværligt, vil den Tilfidesatte troe sig ligesaa berettiget dertil som den, der nød Godtgjorelsen, og mene, at Sogneforstanderskabet har handlet partisk. Sagen vil stille sig paa samme Maade mellem de forskjellige Nabosogne, idet det kan være, at eet Sogn er mere rundhaandet end et andet, og tilstaaer en maaskee endog rundelig Godtgjorelse, medens et andet ikke tilstaaer nogen saadan, og der vil opstaae en Uenighed mellem Naboer, som ikke er ønskelig, og gives Anledning til Rivninger mellem selve Communens Beboere, hvilke man helst bør undgaae. Derfor vilde det være meget heldigt, at Bestemmelsen i første Punktum af § 4 gik ud, og jeg vil derfor henstille til den høitærede Formand, om Sen ikke kan deles saaledes, at der kan stee to Afstemninger: først over det første Punktum i Sen: „Sogneforstanderskabet er berettiget til ved Slutningen af Vinteren at tilstaae Sneefogden en Godtgjorelse, naar hans Arbejde har været betydeligt, og han har udført samme til Tilfredshed.“, og dernæst over den øvrige Deel af Sen. Mine Grunde har jeg anført, og jeg troer virkelig ikke, at Sneefastningsarbejdet er saa betydeligt, at man skal gjøre det til Gjenstand for en ny communal Udgift til vedkommende Sneefoged, da Commune-Udgifterne stadigt ere i betænkeligt Tiltagende.

Formanden: Hvad der er anført af den ærede Landstingsmand, giver mig Anledning til en Bemærkning. Jeg yttrede, at dette fra Udvalgets Majoritet fremkomne Forslag er et Vædringsforslag til Udkastet, som er deelt i flere S'er, og at jeg nu, istedetfor ligefrem at opstille det som et Vædringsforslag, vilde lade det discutere og afstemme afsnitvis. Jeg har sat det afsnitvis under Forhandling, fordi jeg gjerne vilde concentrere Discussionen,

men naar denne Afsnitsbehandling har fundet Sted, maa der naturligvis gives Tinget Udgang til at discutere og stemme om, hvorvidt det vil have dette hele samlede Vædringsforslag fremfor Udkastet. Foraauidt dernæst den ærede 2den Landstingsmand for 5te Kreds (Jesper sen) har ønsket, at § 4 maatte underkastes en Deling, vil jeg antage, at det ogsaa er hans Mening, at § 4 i det Hele skal afstemmes særskilt (Jesper sens: Ja!), men for at en Deling af S'ens Afstemning kunde finde Sted, burde et Forslag derom være fremkommet inden Forhandlingernes Begyndelse; den kan derfor ikke tilstedes.

Nørgaard: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet ved disse første 7 S'er, som nu ere satte under Forhandling, naar ikke den ærede Ordfører i sine Betragtninger havde udtalt om § 1 i Fleertallets Forslag, at den skulde udgjøre det egentlige eller væsentlige Indhold af Loven. Det troer jeg nu ikke er Tilfældet; det er ikke § 1, der er Indholdet af Loven; det er ikke den, der har foranlediget Afskillelse i Comiteen. Det er heller ikke de 7 S'er, hvorom der nu handles, skjøndt jeg vel kunde have Afskilligt mod dem at bemærke, som jeg nu ikke skal opholde Forsamlingen med at omtale (Ordføreren: Det var § 1 i Regjeringens Lovudkast, jeg omtalte.). Jeg vidste ikke, at Regjeringens Lovudkast nu var til Behandling; thi efter Formændens Øtringer er jeg ikke berettiget til at antage, at Ministeriets Lovudkast nu foreligger til Behandling. Altsaa er jeg efter min Formening berettiget til at antage, at den høitærede Ordfører har givet § 1 Udseende af at skulle være et Hovedpunkt i nærværende Fleertallets Forslag, og det var det, som bragte mig til at tage Ordet. Den høitærede Forsamling har vist mig den Ære at stemme mig ind i et Udvalg i denne Sag. Jeg er kommen i den Stilling i Udvalget, at jeg meget mod min Villie og mod mine Bestræbelser ikke har kunnet følge det Fleertal, som jeg har havt den Ære at være i Udvalg med. Naar man skulde forlade sin egen Overbevisning i en practisk Sag som den, hvorom man mener at have en practisk og grundet Mening, saa mener jeg, at den første Forbring,